

STORŽP V+VI I+II R+J U

Posamezna številka Din 2.—

List izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu

Naročnina letno 30 Din

Uredništvo in uprava:

Ljubljana,
Miklošičeva 5
Uradne ure od 11—12 dop.
Ček. r. Straža,
Ljublj. 16.790

Štev. 5.a

Ljubljana, 1. decembra 1935

Leto II.

Narodna antifašistična fronta?

Po čudnem naključju smo dobili v roke neke vrste strategičen načrt komunistov za njihovo delo v Jugoslaviji. Da bo slika popolnoma verna, hočemo najvažnejše odlomke dobesedno prinesiti in v dokaz pristnosti nekaj odstavkov v fotograskih posnetkih.

Akademski Glas nas smeši, da »smo si ustvarili iz vsega slovenskega tiska slammatega moža« in da je po naših izvajanjih vsa univerza najmanj boljševiska. Ne, vsa univerza ni boljševiska, pač pa hočejo akcije, štrajke in sploh javno mnenje voditi in »masovne« pokrete na univerzi končno speljati v marksizem. Vsako pravo ali nepravo priliko izrabljati izvestni elementi, da dajo izglasovati resolucijo za »amnestijo političnih kaznjencev«, da agitirajo za štrajk, tresijo anonimne letake itd. Prav zadnji »štrajk« je bil tipičen primer: V soboto zvečer ob 6 so vrgli gesto štrajka celokupne univerze med akademike in tej neznačni, a drzni in dobro organizirani skupinici se nobena organizacija, nobena skupina, nobeno društvo ni uprlo. To je značilen primer neakadske, »demokratske« taktike, ki nepričakovano, iz zasede skoči na plan, društvom, organizacijam pa sploh ne pusti časa, da se o »štrajku« posvetujejo.

Vsekako je za nas vse presenelljivo priznanje Centralnega komiteja, da akcijo za slovensko univ. knjižnico stavljajo za primer, kako se poslužiti te izrazito narodno-kulturne težnje v komunistične

Artenično smo zdaj končno zvedeli, odkod pride parola: »Antifašistična fronta«, »borba proti vojni in fašizmu« itd., ki jo zagovarjajo in širijo »Ljudska pravica«, »Delavski Obzorik«, »Mlada pota«... in končno tudi »Akademski glas«.

»Širokogrudnost«, »kompromisnost«, »prizanesljivost«, nam toliko priporočajo, »fanatizem«, »klerofašizem«, »ozkosrčnost«, »zaletelost« stražarjem očitajo — berite in sodite:

Stanje i zadaće naše partije.

(Rezolucija C. K. Komunističke Partije Jugoslavije, potvrđjena od strane pol. sekretarijata K. I.)

Uspjesi u radu partije.

Zemaljska konferencija KPJ, koja je održana koncem 1934. god. i na kojoj su prisustvovali delegati izabrani na

Zadaće izgradnje protifašističke narodne fronte.

(Okrružnica CK br. 24 od 29. IV. 1935.)

Svima pokrajinskim komitetima!

Dragi drugovi!

Vama je već poslata rezolucija CK od marta o. g. koja je potvrđjena od strane političkog sekretarijata Kominterne. U toj rezoluciji ispravljaju se političke pogreške koje su bile

BORBA ZA DEMOKRATSKE ZAHTEJEVE

U borbi za revolucionarni izlaz iz krise i za vlast radnika i seljaka (sovjetska vlast) komunisti trebaju u sadašnjim uslovima da stanu na čelo pokreta za elementarne demokratske slobode i zahtjeve svih demokratskih slojeva. U koliko se više buržoazija odriče od upotrebe demokratskih oblika u održanju svoje vladavine i gazi najosnovnija prava narodnih masa u toliko više proletarijat mora da se bira za njihova prava i slobode, da težnje i zahtjeve masa za demokratskim i građanskim slobodama upućuje na stvaranje i razvijanje širokog narodnog pokreta za borbu protiv fašizma. Radi toga mi se odlučno zalažemo za takve opće demokratske parole kao što: sloboda zбора i dogovora, sloboda štampе, sloboda organizovanja, tajni izbori, amnestija itd. To znači, da mi u našim redovima moramo izkorijeniti visokomjerni odnos prema strujama i pokretima, koji borbu za demokratske zahtjeve postavljaju, kao svoju zadaću. Mi moramo premagata razvijati i slijevati te struje i pokrete u opću narodnu frontu protiv vojno-fašističke diktature. Takve organizacije i struje mi ne smjemo bagatelno odbacivati na njih kao na nemoćne organizme koji »boluju od demokratskih iluzija«. Bolje je, da mi one slojeve, koji hoće ostvarenje demokratskih zahtjeva prihvatimo, podupiremo i njihove želje za te demokratske zahtjeve putem organizovanja masovnih borbi pretvorimo u aktivnu snagu protifašističnog pokreta — nego da jih raznim razgovorima o »demokratskim iluzijama« od sebe odbacujemo in guravamo u naručaj liberalnih buržuaskih elemenata.

UDUBLIVANJE PROCESA DIFERENCIACIJE UNUTAR NACIONALNIH SPORAZUMAŠKIH I DRUGIH OPOZICIONIHK POKRETA

Jedna od političkih pogrešaka CK i partije u dosadašnjem radu sastojala se u tome, da mi nismo dovoljno uzimali u obzir onaj proces unutarnjeg previranja i diferenciacije, koji se vrši u raznim organizacijama i partijama. Taj proces diferenciacije vrši se ne samo u reformističkim i soc. demokratskim organizacijama, nego takodjer i u raznim nacionalnim pokretima u klerikalnim sindikatima, u svakojakim kršćanskim organizacijama u SLS u seljačkim zadrugama, u svakovrsnim ženskim i studentskim pokretima pa dapače i u fašističkoj masovnoj organizaciji »Boj«.

Naša dužnost je, da mi sa svim siloma nastojimo uticati na to previranje i da razdvajamo borbene i revolucionarne od bremzerskih i reakcionarnih elemenata. To treba činiti putem:

a) povezivanja sa opozicionim grupacijama unutar tih pojedinih pokreta.

b) podupiranja svijju zahtjeva opozicionih struja unutar raznih pokreta koji (zahtjevi) idu u pravcu borbe protiv fašizma i koji (zahtjevi) su u stanju, da udube razliku izmedju sporazumaških i fašističkih vodja i njihovih dosadašnjih pristaša.

c) predlaganja i provodjenja zajedničkih akcija sa tim opozicionim grupama na bazi borbe i akcija zajedno ili nekoliko zahtjeva, koji su razumljivi i prihvatljivi za najšire mase.

d) komunisti moraju znati sve razlike i sva trenja unutar tih masovnih pokreta i organizacija, moraju poznavati ljude (nosioce)

tih trenja i razlika, dogovarati se i pomagati najborbenijim antifašističkim elementima u njihovoj borbi unutar tih organizacija i pokreta. S tim elementima sastavljati i zajednički izdicati ma i najsitnije njihove unutarnje zahtjeve, organizovati borbu za te zahtjeve i na taj način ako ne uvijek formalno — a ono stvarno uključivati te elemente u opću frontu narodne slobode. Mi ne trebamo i ne moramo uvijek i u svakom slučaju da tražimo obavezno priključenje tih struja i pokreta k jednoj centralnoj firmi ili organu. Glavno je, da tu bude: 1. borba i zahtjevi širokih masa; 2. da su te borbe i ti zahtjevi upereni protiv diktature i čak pojedinih i najsitnijih njenih predstavnika. U samoj borbi ti će elementi pri uslovu našeg pravilnog rada i uticanja doći na put narodne antifašističke fronte. Logika borbe i naša djelatnost gura ih u tome pravcu i vrši odabiranje najboljih elemenata.

IZTICANJE MINIMALNIH ZAHTJEVA PRI ORGANIZACIJI ZAJEDNIČKIH AKCIJA I BORBENIH SPORAZUMA

Kao međunarodno tako i vlastito iskustvo naše partije pokazuje nam, da je nepravilno kada pri vođenju zajedničkih akcija sa ref. ili drugim opozicionim grupacijama komunisti postavljaju težište na prihvaćenje glavnih i principielnih zahtjeva.

Pri provodjenju zajedničkih akcija za komuniste mora biti glavno, da se u akcije uvuku što širi slojevi masa, da se osigura jedinstveni zajednički izstup, da se što više masa pokrene u borbu pa makar se ta borba u početku ograničila na jedan ili dva najminimalnija zahtjeva. N. pr. pri provodjenju zajedničkih akcija nacionalnu kulturnu ustanovu ili čak za ratpis na ustanovi, komunisti ili nac. revolucioneri nesmiju insistirati i kao uslov za provodjenje jedne zajedničke akcije postavljati prihvatanje naših parola ili prihvatanje naše parole o radničko-seljačkoj vlasti.

Mi za parole radničko-seljačke sovjetske vlasti moramo provoditi agitaciju i propagandu u toku borbe, ali, od prihvatanja ili neprihvatanja takvih parola ne smijemo činiti zavisnim provodjenje zajedničkih akcija. Kao primjer navodimo zadaću organizovanja zajedničkih akcija za takve zahtjeve kao što je na pr. zahtjev za očuvanje i izgradnju slovenske univerzitetske knjižnice. Treba istaći tai ili sličan zahtjev i pozvati sve koji se sa tim zahtjevom slažu (bez obzira na to da se mnogi od tih koje pozivamo ne slažu, recimo, sa našom parolom Slovenske radn. selj. republike), da učestvuju u masovnoj zajedničkoj akciji za Slovensku univerzitetsku knjižnicu. Razumije se, da za zajedničke akcije treba istaći onu parolu ili one parole, koje pokreću najšire mase u borbu. Pojedine razvodnjene zahtjeve koje na pr. ističu nac. sporazumaši u cilju bremzanja borbi masa mi treba da razjašnjavamo i da im suprotstavljamo parole koje pokreću mase u borbu, ali ni zbog tih razvodnjenih zahtjeva ne odustajemo od zajedničke borbe.

U toku borbe, čim se borba više zaoštrava, čim raspoloženje i pokret masa u borbi sve više raste, tim veće zahtjeve treba istaći. Ali treba uvijek najbudnije paziti; 1) da ti zahtjevi odgovaraju stupnju razpoloženja masa i razvoza borbe i da ukazuju novi put i viši stepan borbe. Ako to ne potrefimo u prvom slučaju emu se odvojiti od masa, mase neće poći za našim zahtjevima a u drugom, borba masa će nas pregaziti ili se neće podići na taj viši stupanj na koji je možemo dovesti.

POKRETANJE U BORBUN PROTIV FAŠIZMA SVIH DEMOKRATSKIH NARODNIH SLOJEVA

To je glavna zadaća stvaranja protufašističkog narodnog pokreta. Naša je dužnost, da u borbu protiv fašizma pokrenemo i povedemo sve demokratske pokrete, društva i organizacije pacifiste, liberalne elemente, razna ženska društva, studentske napredne saveze, kršćanske kolektiviste, zatim, istupe i pokrete stanara, mlekara, pokrete protiv trošarine i drugih daća, pokrete činovnika, penzionera, zanatlija, sitnih trgovaca itd. Mi trebamo podupirati svaki njihov zahtjev koji nije uperen protiv interesa radničke klase i protufašističke narodne borbe, bez obzira na iluzije i predrasude, koje te mase i pokreti još imaju. Za razne narodne slojeve komunisti će istaći svoje i prihvatiti razne njihove neposredne zahtjeve. Organizovanje masovne borbe za te zahtjeve pri pravilnom radu komunista dovesti će te razne slojeve u opću narodnu protufašističku frontu koja će koordinirati sve te razne pokrete i borbe i upućivati njihov javni udarac protiv fašizma uopće i protiv vojno-fašističke diktature osobito.

LEGALIZACIJA RAZNIH OBLIKA PROTUFASISTICKOG NARODNOG POKRETA

Nije ni obavezno ni svrsishodno, da protufašistički narodni pokret svuda ima jedni jedinstveni oblik. Nasuprot: U izgradnji toga pokreta komunisti ne smiju da izmišljaju nikakve mehaničke šeme i svuda jednake i centralizovane organizacione oblike. Protufašistička

narodna fronta je pokret, ko će u raznim mjestima, situacijama i vremenima imati razne oblike i nazive. Za uspjeh toga pokreta neophodno je potrebno, da se dobije što šira obštenarodna osnovica. Prema tome mi smo zainteresovani da razni oblici toga pokreta budo što više legalizovani makar i ne bili formalno povezani međusobno. Radi toga komunisti treba da podupire stvaranje svakejakih legalnih društava i saveza preko kojih će biti lakše pojedine slojeve naroda uvući u protufašistički pokret. Zato i treba stvarati i podupirati sve vrste društava i organizacija — od najobičnijih kao n. pr. pjevačka društva, činovnika, čitavnice i klubovi do stvaranja sindikalnih pa čak i partijske-političkih kartela zajedničkih centralnih organa odbora za koordinaciju rada raznih antifašističkih grupacija.

BORBA ZA RUKOVODEĆU ULOGU (HEGEMONIJU) PROLETARIATA

Stvaranje i izgradnja tog protufašističkog narodnog pokreta pod rukovodstvom proletariata i njegove revolucionarne partije jeste jedan od najvažnijih oblika i sredstava za osiguranje rukovodeće uloge proletariata u pokretima i borbama širokih narodnih masa. To je ideja vodilja u radu komunista na izradnji tog pokreta.

Danas u vezi sa borbom za stvaranje narodne antifašističke fronte — pitanje borbenog jedinstva radničke klase postavlja se kao srž i osovina čitave politike naše partije. U čitavom našem radu, u svojoj našoj politici i svakoj ma i najmanjoj akciji mi od toga polazimo, i treba da polazimo.

Rukovodeća uloga radničke klase u narodnoj antifašističkoj fronti ne može se ostvariti nikakvim pregovorima ni kombinacijama sa vodjama raznih partija i organizacija. Ko misli, da u borbi vodi, on u njoj mora biti najjačiji, najborbeniji i najaktivniji. I samo snagom vlastite svoje borbe povezane sa borbom ostalih radnih slojeva — proletarijat može stati na čelo borbe svih demokratskih masa i pokreta. Budemo li dalje dopustili slabost razparčanost i zaostajanje borbe radničke klase ma i u poedinim pokrajinama, bude li borba proletariata etrdnuta od borbe ostalih radnih slojeva — ne može biti govora o rukovodećoj ulozi radničke klase, ni bez ove o uspjehu borbe narodnih masa protiv fašizma i v. f. diktature.

Jedinstvena fronta u borbi radničke klase jeste ona poluga koja proletariatu daje mogućnost i snagu, da tom svojom borbom zauzme rukovodeću ulogu u borbi ostalih narodnih slojeva. Iz svega toga stiču ove tri osnovne zadaće:

1. razvijanje borbe radničke klase po preduzećima i mjestima, njezino povezivanje sa borbom ostalih narodnih slojeva;
2. ostvaranje jedinstvene fronte i ujedinjavanje klasnih sindikalnih organizacijama u svim preuzećima, mjestima, pokrajinama, pa i u cijeloj zemlji;
3. borba za okupljanje svih narodnih borbenih snaga u jednu opću frontu za obaranje v. f. diktatura.

ZBITI SVOJE VLASTITE REDOVE

U našoj partiji više nema ni »lijeve« ni »desne« frakcije ni ma kakve grupaške borbe. Partija je politički jedinstvenija nego što je ikada od svoga postanka bila, ali upravo sada u vezi sa brzim promjenama i nestabilnošću političke situacije, u vezi sa ubrzanim previranjem u masama kao i sa našim kursom na ostvarenje narodne antifašističke fronte i borbenog jedinstva radničke klase — postoje vrlo povoljni uslovi za političke greške, kolebanja i skretanja od partijske politike. Tu je ne samo glavna opasnost desnih grešaka (čak i kot najlijevijih na oko ljudi) koje bi partiju osudile na klipsanje za buržuaskom opozicijom već također i opasnost sektaškog neshvaćanja partijske politike pod prikrivom »lijevih« fraza (protiv jed. fronte odozgor, protiv zajedničke borbe sa ostalim demokratskim snagama i t. d.).

Jednodušnost cijele partije i željezna boljševička disciplina, jedinstvo volje i jedinstvo djelatnosti same partije i svakog pojedinog člana danas je potrebnije nego što je ikada bilo. Svako ma i najmanje suprotstavljavanje politici partije i K. I. mora naići naj najžešći otpor svakog pojedinog partijsca i svake organizacije. Svaka ma i najmanja zabuna i politička zbrka u našim redovima nanosi ogromne štete partiji i cijelom revolucionarnom pokretu — smeta provodjenju njegovih zadaća. Svaka riječ i svaki redak ove rezolucije CK ima svoj duboki politički značaj. Upravo zato — za učvršćenje jedinstva volje i djelatnosti partije u cjelini, radi izvršenja njenih zadaća — potrebno je, da svaki partijac najpažljivije prouči ovu rezoluciju i iz nje povuče upute za svoj dalji rad i borbu.

Opomba uredništva:

Sereda zslamnatl mažs...